

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Maria Mandecka

Protokolant: Beata Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2013 r. we Wrocławiu

przy udziale -

sprawy z powództwa: K. S. (1)

przeciwko (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W.

o nagrodę jubileuszową

I. **oddala powództwo;**

II. **zasądza od powoda K. S. (1) na rzecz strony pozwanej (...) Spółka z o.o. z siedzibą we W. kwotę 1800zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 20 września 2012 r. skierowanym przeciwko stronie pozwanej – (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. powód K. S. (1) domagał się zasądzenia od strony pozwanej na jego rzecz kwoty 14.167,24 zł. stanowiącej nagrodę jubileuszową za 40 lat pracy.

Na uzasadnienie swego żądania podał, że otrzymywał już w przeszłości nagrody jubileuszowe od strony pozwanej i do stażu pracy był mu wliczany okres odbywania służby wojskowej, zatem decyzja strony pozwanej niewypłacenia mu ostatniej nagrody jubileuszowej jest dla niego niezrozumiała.

Strona pozwana – (...) Sp. z o.o. we W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu strona pozwana zarzuciła, że powód w okresie zatrudnienia u strony pozwanej nie spełnił przesłanek do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej, a mianowicie nie osiągnął wymaganego 40 – letniego łącznego stażu pracy.

W ocenie strony pozwanej, brak jest podstaw do zaliczenia pracownikowi do stażu pracy okresu odbytej zasadniczej służby wojskowej w okresie od 27.10.1970 r. do 16.10.1975 r. Zgodnie bowiem z art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony RP., pracownikowi, który w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej, podjął pracę u pracodawcy u którego był zatrudniony w dniu powołania do tej służby, czas odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia u tego pracodawcy w zakresie wszystkich uprawnień wynikających ze stosunku pracy.

Przepis ten nie może mieć zastosowania w odniesieniu do powoda, bowiem K. S. (1) przed rozpoczęciem odbywania służby wojskowej nie był zatrudniony u poprzednika prawnego strony pozwanej. Zastosowanie ma natomiast ust. 2

cytowanego artykułu 120 ustawy, stosownie do którego, pracownikowi który w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej podjął pracę po raz pierwszy lub u innego pracodawcy niż ten u którego był zatrudniony w dniu powołania do tej służby, czas odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia wymaganego do nabywania lub zachowania uprawnień wynikających ze stosunku pracy, z wyjątkiem uprawnień przysługujących wyłącznie pracownikom u pracodawcy, u którego podjął pracę. Tym samym okres odbywania służby wojskowej podlegać będzie wliczeniu do stażu pracy jedynie w odniesieniu do tych uprawnień, które na mocy powszechnie obowiązujących przepisów przysługują wszystkim pracownikom. Nie należy do nich prawo do nagrody jubileuszowej.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

Powód K. S. (1) pracę u strony pozwanej (...) Sp. z o.o. we W. rozpoczął od dnia 14 grudnia 2002 r. i pracował do dnia 31 listopada 2011 r. na stanowisku kierowca autobusu - konduktor.

W okresie wcześniejszym był zatrudniony w różnych zakładach pracy wyszczególnionych w kwestionariuszu z dnia 03.10.1996 roku znajdującym się w aktach osobowych powoda. Z dokumentów, w tym wspomnianego kwestionariusza, wynika, że w okresie od 27 października 1969 r. do 15 maja 1970 r. powód pracował na stanowisku uczeń (...) murarz w Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) w N.. Do czasu powołania do służby wojskowej tj. do dnia 27 października 1970 r. nigdzie nie był zatrudniony. Służbę w wojsku ukończył 16 października 1975 r.

Dowód:

- kwestionariusz powoda z dnia 03.10. 1996 - akta osobowe,
- świadectwo pracy (...) z N. – akta osobowe,
- zaświadczenie nr 113/I/61 (...) W. – 1 akta osobowe.

Po zakończeniu służby wojskowej K. S. podjął pracę w dniu 5 listopada 1975 r. w P. (...) / Osobowy we W. jako kierowca autobusowy i pracował do dnia 31.10.1978 r.

Od dnia 6.11.1978 r. do dnia 16.06. (...). powód pracował w Przedsiębiorstwie (...) we W., od dnia 16 sierpnia 1979 r. do dnia 9 lutego 1980 r. we (...) Przedsiębiorstwie (...), (...), jako maszynista żurawi samojezdnych. Następnie w Przedsiębiorstwie (...) we W. jako kierowca taxi osobowej. Po ustaniu tego zatrudnienia K. S. podjął pracę w Policji i pracował tam do 30.09.1990 r.

Kolejne zatrudnienie od dnia 05.11.1990 r. do 11.11.1990r. to Elektrociepłownia (...), następnie (...) Przedsiębiorstwo (...) od 13.11.1990r. do 15.08.1991 r. Po (...) przedsiębiorstwa K. S. był na zasiłku dla bezrobotnych, by w dniu 06.04.1992 r. podjąć pracę w (...)ie we W., jako kierowca autobusowy. W dniu 19.09.1996 r. wypłacono mu nagrodę jubileuszową za 25 lat pracy.

W dniu 22.10 2001 r. według pracodawcy powód nabył prawo do nagrody jubileuszowej 30- lecia, która została mu wypłacona przez zakład pracy.

Dowód:

- świadectwa pracy powoda – akta osobowe,
- kwestionariusz z dn. 29.09.2001 r.

Na podstawie art. 23¹ § 3 k.p. oraz w związku z Zarządzeniem nr 219/2002 r. Wojewody (...) dnia 19.11.2002 r. przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Przedsiębiorstwo Państwowej (...) we W. zostało wniesione do spółki (...) Spółki z o.o. z siedzibą we W., a powód stał się pracownikiem tejże spółki od dnia 14.12.2002 r.

Od dnia 01.06.2004 r. w pozwanej Spółce zaczął obowiązywać Układ Zbiorowy Pracy (...) zawarty w dniu 21.03.2003 r.

Dowód:

- pisma w aktach osobowych powoda,
- pismo o wypowiedzeniu warunków pracy i płacy.

W dniu 29.10.2006 r. strona pozwana naliczyła i wypłaciła powodowi nagrodę jubileuszową za 35 lat pracy.

Z uwagi na sytuację ekonomiczną spółki i koniecznością likwidacji stanowiska zajmowanego przez powoda, z dniem 31 października 2011 r. stosunek pracy między stronami ustał.

Dowód:

- pismo o przyznaniu nagrody – akta osobowe,
- pismo o wypowiedzeniu umowy o pracę – akta osobowe,
- Świadectwo pracy powoda – akta osobowe.

W dniu 28 września 2011 r. powód zwrócił się do strony pozwanej o wypłacenie przysługującej mu nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy, bowiem jak zaznaczył przepracował wymagany czas, z czego 28 lat, 6 miesięcy u strony pozwanej.

Strona pozwana odmówiła wypłaty nagrody, stwierdzając, że okres służby wojskowej powoda nie zalicza się do okresu pracy za jaki przysługuje nagroda jubileuszowa.

Sąd zważył co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

U strony pozwanej obowiązuje Układ Zbiorowy Pracy przewidujący uprawnienie pracowników do otrzymania nagrody jubileuszowej za przepracowanie określonej w Układzie liczby lat. Jednak nie zawiera on szczególnych uregulowań dotyczących zaliczania poszczególnych okresów aktywności zawodowej, nie będących wprost stażem pracy, do ogólnego stażu pracy wymaganego dla nabycia nagrody jubileuszowej.

Stąd konieczne jest poczynienie następujących ustaleń.

Należy stwierdzić, że staż uprawniający do nagrody jubileuszowej ma charakter ogólny, a więc jest to staż uzyskany podczas dotychczasowej kariery zawodowej we wszystkich zakładach pracy. Zaliczyć do niego należy głównie zakończone okresy zatrudnienia pracowniczego. Uwzględniane są również niektóre rodzaje aktywności bądź bezczynności pracownika, które odrębne regulacje prawne nakazują przyjmować przy ustalaniu stażu pracy zaliczanego na poczet uprawnień pracowniczych.

Podstawową zasadą jest, że w okresach, od których zależy nabycie „jubileuszówki”, uwzględniamy wszystkie zakończone okresy angażu w ramach stosunku pracy (umowa o pracę, powołanie, wybór, mianowanie, spółdzielcza umowa o pracę). Jest to ogólny staż zatrudnienia, nabyty we wszystkich miejscach pracy w ciągu kariery zawodowej pracownika, a nie w jednym zakładzie (vide odpowiednio wyrok Sądu Najwyższego z 6 października 2005 r., II PK 65/05, OSNP 2006/15-16/241).

Nie mają znaczenia: rodzaj zatrudnienia (stałe, okresowe, próbne, na zastępstwo, sezonowe lub na czas wykonania określonej pracy), wymiar czasu pracy ani sektor działalności zakładu (budżetówka czy branża prywatna).

Do stażu warunkującego uzyskanie nagrody jubileuszowej przyjmujemy również inne okresy uwzględniane na poczet uprawnień pracowniczych na mocy odrębnych przepisów (pozapracownicze lub zaliczalne). Dotyczy to m.in. następujących okresów:

- pobierania zasiłku dla bezrobotnych oraz stypendium przyznanego przez starostę na czas szkolenia, stażu dla bezrobotnych lub przygotowania zawodowego dorosłych bezrobotnych (art. 79 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy),
- pracy w gospodarstwie rolnym na warunkach określonych w ustawie z 20 lipca 1990 r. o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy),
- pełnienia zawodowej służby wojskowej (art. 121 ustawy z 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych).

Kwestię zaliczania okresu służby wojskowej do stażu pracy w indywidualnych sytuacjach reguluje art.120 ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP (Dz. U. z 2004 r. nr 241, poz. 2416.), który stwierdza w ust.. 1 „ Pracownikowi, który w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej podjął pracę u pracodawcy, u którego był zatrudniony w dniu powołania do tej służby, czas odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia u tego pracodawcy w zakresie wszystkich uprawnień wynikających ze stosunku pracy”.

Ustęp 2.cytowanego wyżej artykułu stwierdza zaś „pracownikowi, który w ciągu trzydziestu dni od dnia zwolnienia z czynnej służby wojskowej podjął pracę po raz pierwszy lub u innego pracodawcy niż ten, u którego był zatrudniony w dniu powołania do tej służby, czas odbywania służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia wymaganego do nabywania lub zachowania uprawnień wynikających ze stosunku pracy, z wyjątkiem uprawnień przysługujących wyłącznie pracownikom u pracodawcy, u którego podjął pracę” .

Powód K. S. podjął pracę przed upływem 30 dni od zwolnienia go ze służby wojskowej, jednakże nie u pracodawcy u którego był zatrudniony przed odbyciem służby wojskowej, bowiem w tym czasie nie pracował przez okres 5 miesięcy poprzedzających rozpoczęcie służby wojskowej.

Zatem w odniesieniu do powoda ma zastosowanie ust.. 2 art. 120 ustawy o powszechnym obowiązku obrony RP, który wskazuje, że służbę wojskową zalicza się dla zachowania uprawnień wynikających ze stosunku pracy, z wyjątkiem tych przysługujących u pracodawcy, u którego podjął pracę, a do tych uprawnień zaliczyć należy uprawnienie do nagrody jubileuszowej, wynikające z wewnętrznych przepisów prawa pracy obowiązujących w pozwanej Spółce. Żaden z przepisów zakładowego prawa pracy, w tym UZP nie wskazuje na konieczność zaliczania służby wojskowej do ogólnego stażu pracy.

Zaliczenie do stażu pracy okresu odbywania służby wojskowej musi wynikać z obowiązujących przepisów, a nie z faktu wypłacania wcześniejszych nagród jubileuszowych. Fakt ten mógł wynikać z powierzchownej analizy przepisów, co nie rodzi skutków w postaci kolejnej wypłaty nagrody jubileuszowej.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo o wypłatę nagrody jubileuszowej 40 lecia i orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach w punkcie II sentencji wyroku, znajduje podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Reguła ta dotyczy także spraw rozpatrywanych przez sądy pracy. Jeżeli zatem pracownik przegra sprawę pracowniczą, winien liczyć się z obowiązkiem zwrotu przeciwnikowi kosztów procesu obejmujących koszty sądowe (o ile były poniesione) oraz koszty zastępstwa procesowego strony reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika.

W niniejszej sprawie, kosztami poniesionymi przez stronę pozwaną były koszty wynagrodzenia pełnomocnika ją reprezentującego, które zgodnie z § 11 ust 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002

r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) wynosiły 1.800,00 zł.